

भङ्गरजः, पुं, (भङ्गान् रजयतीति अन्तभूत-
ग्यथाद् रजोश्च । एषोदरादित्वात् न
लोपः ।) भङ्गराजः । इति भावप्रकाशः ॥
(यथा,—

“भङ्गरजत्रिफलोत्पलशारि-
लौहपुरीषसमन्वितकारि ॥”

इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे चूनाधिकारे ॥)
भङ्गरजाः, [स्] पुं, (रजयतीति । अन्तभूत-
ग्यथात् रज्जे “सर्वधातुभ्योऽसुन् ।” उणा० ४ ।
१८८ इति असुन् । ततो “रजेञ्च ।” ६।१।२६ ।
इति नलोपः । ततो भङ्गाणां रजाः रजकः ।
अथवा भङ्ग इव कण्ठवर्ध रजः परागोऽस्य ।)
भङ्गराजः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

भङ्गराजः, पुं, (भङ्ग इव राजते इति । भङ्ग + राज्
+ अच् । द्रव्यद्वारेण भङ्गवत् केशकण्ठीकरण-
त्तयात्वम् ।) क्षुपविशेषः । केशुरिया इति वङ्ग-
भाषा । मेगरिया इति हिन्दीभाषा । तत्-
पर्यायः । केशराजः २ भङ्गः ३ पत्तङ्गः ४
मार्करः ५ । इति रत्नमाला । भङ्गाङ्कः ६ केश-
रज्जनः ७ पिष्टप्रियः ८ अङ्गारकः ९ केश्यः १०
कुन्तलवर्धनः ११ । अस्य गुणाः । तिक्तत्वम् ।
उष्णत्वम् । चक्षुष्णत्वम् । केशरज्जनत्वम् । कफा-
मश्रोफश्वित्रनाशित्वम् । तत्र नीलो रसायनः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ।

“भङ्गराजो भङ्गरजः मार्करो भङ्ग एव च ।
भङ्गारकः केशराजो भङ्गारः केशरज्जनः ॥
भङ्गराजः कटुस्त्रिक्तो रूक्षोष्णः कफवातशुतु ।
केश्यस्त्वच्यः क्षामिन्वासकाश्रोघामयापहृत् ॥
दन्त्यो रसायनो बल्यः कुष्ठनेत्रश्रोरोत्ति-
जित् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

पक्षिविशेषः । (यथा, महाभारते । ३।१०८।७।
शकुनेश्च विचित्राङ्गेः कूजङ्गिविधिषा गिरः ।
भङ्गराजेस्तथा हंसैर्दीव्यैर्जलकुक्कुटैः ॥”)
भ्रमरः । इति मेदिनी । जे, ३४ ॥ यज्ञभेदः ।
इति धरणिः ॥

भङ्गरिटिः, पुं, (भङ्ग इव रटति इति । भङ्ग + रट
+ इन् । एषोदरादित्वादिकारागमः ।) शिव-
द्वारपालः । इति भूरिप्रयोगः ॥

भङ्गरोटः, पुं, (भङ्गरिटि । एषोदरात् ईत्वम् ।)
शिवद्वारपालः । इति भूरिप्रयोगः ॥

भङ्गरोलः, पुं, (भङ्ग इव रौति । भङ्ग + र् +
वाहुलकात् ओलच् । अस्य भङ्गुल्यशब्दत्वा-
त्तयात्वम् ।) कौटविशेषः । भीमूल्न इति
भाषा । तत्पर्यायः । विश्वकृत्वा २ वरोलः ३
लृणमटपदः ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

भङ्गवल्गमः, पुं, (भङ्गाणां वल्गमः प्रियः ।) धारा-
कदम्बः । भूमिकदम्बः । इति राजनिर्घण्टः ॥

भङ्गवल्गमा, स्त्री, (भङ्गाणां वल्गमा ।) भूमिजम्बूः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

भङ्गसोदरः, पुं, (भङ्गाणां सोदरस्तुल्यः ।) केश-
राजः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

भङ्गानन्दा, स्त्री, (भङ्गाणामानन्दो यस्याः
पञ्चमी तत्पुरुषः । भङ्गाणां आनन्दा आनन्द-
करी वा ।) यूथिका । इति राजनिर्घण्टः ॥
भङ्गाभीष्टः, पुं, (भङ्गाणां अभीष्टः प्रियः । मधु
बाहुल्यात् ।) आभ्रवृक्षः । इति राज-
निर्घण्टः ॥ तन्सुकुलफलयोः स्त्री ॥

भङ्गारं, स्त्री, (दुभ्रज्य धारणपोषणयोरिति । भ्र +
“शङ्गारभङ्गारौ ।” उणा० ३ । १३६ । इति
आरन् निपातनात् रुम् गुक् च ।) लवङ्गम् ।
सुवर्णम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

भङ्गारः, पुं, (भ्र + आरन् रुम् गुक् च । अथवा
“भ्रङ्गं जलमियस्यैनेनेति ।” भ्रङ्गं + ऋ + करणे
घञ् । इत्यमरटीकायां रघुनाथः ॥ खर्णघटित-
वारिपात्रम् । (यथा मार्कण्डेयपुराणे । ८।२०३।
“नाद्य पश्यामि ते क्वचं भङ्गारमथवा पुनः ॥”)
तत्पर्यायः । कनकालुका २ इत्यमरः ॥ गुडुकः
३ गडुकः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ भङ्ग-
राजः । इति जटाधरः ॥ अथ भङ्गारोद्देशः ।

“राज्ञोऽभिषेकपात्रं यद्भङ्गार इति तन्मतम् ।
तदृष्ट्वा तस्य मानमात्रविज्ञापि चाष्टधा ॥
सौवर्णं राजतं भौमं ताम्रं स्फाटिकमेव च ।
चान्द्रं लौहं प्राङ्गमेतदष्टविधं मतम् ॥
भानुद्विडनवसप्ताष्टरत्नलोकसुरोन्मिताः ।
अष्टावष्टौ समाख्याता आयामपरिणाहयोः ॥
द्विचतुर्वीणवेदाङ्गिनायसप्तात्मवृत्तितः ।
यथाक्रमं समुद्दिष्टमादित्यादिदशा सुवाम् ॥
पद्मरागस्तथा वज्रं वेदूथ्यमौक्तिकन्तथा ।
नीलं भारकतश्चैव सुक्ता च सप्त कीर्तिताः ॥
भङ्गारसप्तके न्यास्या न भौमो मणिमर्हति ।
कानकं स्वस्मयं वापि सर्वेषामुपयुज्यते ॥
कानकन्तु चित्तोशानां स्वस्मयं सार्वभोगिकम् ॥
शुद्धपद्मेन्द्रकङ्कारं प्रत्यक्षं विन्यसेत् क्रमात् ॥
चतुर्विधानां भूपानां चान्द्रः सर्वत्र प्रस्यति ।
श्वेतं रक्तं तथा पीतं कृष्णं चन्दनमुच्यते ।
एतेषां सलिलैः सेकञ्चतुर्णां स्यान्महौमुजाम् ॥
मल्ली पद्मश्च नीलश्च तथा कृष्णापरान्विता ।
एषां पुण्याणि केशेषु चतुर्जातिमहौमुजाम् ॥
ह्रीरकं पद्मरागश्च वेदूथ्यं नीलमेव च ।
चत्वारो मन्थयो धेयाश्चतुर्णां संचनाम्भिः ।
इत्थं निश्चित्य यः कुर्यान्नुपतिः सेकमात्मनः ।
स चिरायुर्भवेद्भोगी इतोऽन्यस्त्वन्यथाचरन् ॥”

इति युक्तिकल्पतरौ भङ्गारोद्देशः ॥

भङ्गारिः, स्त्री, (भ्रङ्गं भङ्गवद्गणं शब्दतीति । ऋ +
इन् ।) केविकापुत्र्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
भङ्गारिका, स्त्री, (भ्रङ्ग + ऋ + “कर्मण्यश्” ३ ।
२ । १ । इति अण् । भङ्गारः ततः कन् । टाप्
अत इत्वच् ।) भिक्षिका । यथा,—

“भिक्षिका भिक्षिका वर्षकरी भङ्गारिका
च सा ॥”

इति हेमचन्द्रः । ४ । ८२ ॥

भङ्गारी, स्त्री, (भ्रङ्गमिधर्ति रूपेणालुकरोति
“कर्मण्यश्” ३।२।१ । इति अण् । भङ्गार-

स्ततः गौरादित्वात् डीप् । रस्य लत्वे भङ्गाली
च ।) भिक्षी इत्यमरः । २ । ५ । २८ ॥

भङ्गाङ्कः, पुं, (भङ्गमाङ्कयते स्मृते इति । आ +
ङ्क + कः ।) जीवकः । भङ्गराजः । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (विटतिरस्य जीवकभङ्गराजशब्द-
योर्जातया ॥

भङ्गाङ्गा, स्त्री, (भ्रङ्गमाङ्कयते स्मृते । भ्रङ्ग + आ
+ ङे + कः स्त्रियां टाप् ।) भ्रमरच्छत्री । इति
राजनिर्घण्टः ॥

भङ्गिः, पुं, (विभर्त्सति । भ्र + बाहुलकात् गिक
हुट् च ।) भङ्गी । यथा,—

“प्राप्ता गत्याधिप्रत्यं त्वं नाम्ना भङ्गिरिति
स्मृतः ।”

इति वामनपुराणे ४५ अध्यायः ॥

भङ्गिणी, स्त्री, (भ्रङ्गवत् वर्णा अस्या अस्तीति
इति । डीप् ।) वटोत्तलः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

भङ्गी, स्त्री, (भ्र + गक् + हुट् + गौरादित्वात्
डीप् ।) अतिविधा । इति राजनिर्घण्टः ॥

भङ्गी, [न्] पुं, (भ्रङ्गः भ्रङ्गवदर्थोऽस्यास्तीति ।
इति ।) वटोत्तलः । इति राजनिर्घण्टः ॥ शिव-
द्वारपालविशेषः । तत्पर्यायः । भङ्गेरिटिः २
भङ्गरोटः ३ शलः ४ नाड्योद्देशः ५ अस्त्रिप्रियः
६ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ भङ्गेरिटिः ७ । इति
भूरिप्रयोगः ॥ तस्य जन्मकारणं यथा,—

ईश्वर उवाच ।

“रतिमात्रेण नोमायां भतुपुत्रः संभविव्यति ।
महामैथुनसंख्यागात् स्यादपुत्री च पार्वती ॥
तस्मादहन्तु देवानां वचनाद्ब्रह्मणस्तथा ।
त्यक्षे महामैथुनस्य किन्त्वेकं करुतामराः ॥
येन मे सुमहत्तेजो महामैथुनकारणम् ।
धार्यं तेजस्विनं देवमानयन्ममरास्तु तम् ॥
यो निष्कम्पो निर्विकारो भूत्वा तेजो ग्रही-
ष्यति ।
तन्मे वदन्तु चिदप्राप्त्यर्थं तेजः शरीरकम् ॥”

श्रीश्रीर्व उवाच ।

“वृषध्वजवचः श्रुत्वा देवा ब्रह्मपुरोगमाः ।
हरतेजोग्रहायाथ वीतिहोत्रं यदुद्दिधा ॥
अथ ब्रह्माण्यमामन्त्रं तथातुह्याय पावकम् ।
सन्ना देवगणाः सर्वे हरन्तुपुरिदं वचः ॥”

श्रीदेवा ऊचुः ।

“एष वैश्वानरः श्रीमान् भूरितेजोमयो बली ।
महामैथुनबीजस्य लज्जः संगृहीष्यति ॥
इत्युक्त्वा चिदप्राः सर्वे वीतिहोत्रं पुरःस्थितम् ।
तस्मै विदप्रायामासुः शम्भवे सर्वेऽहिवे ॥
ततः षडङ्गं स्वं रेतो आदिते दहन्नाभवे ।
उसन्नं महाबाहुर्महामैथुनकारणम् ॥
अप्यायुत्स्वयमानस्य तेजसः शशभृद्भृतः ।
अखदयमतिस्वयं गिरिप्रस्थे पपात च ॥
तयोः कारणयोः सद्यः सम्भूतौ शङ्करात्मनौ ।
एको भङ्गसमः कृणो भिन्नाङ्गनभिभोऽपरः ॥
भङ्गी तस्य तदा ब्रह्मा नाम भङ्गीति चाकरोत् ।